

ถึงคราวที่หุบมหลวสุดดื่องบทานต์

ขออาสาลงรักน้ำเมืองในบริเวงช้าๆ ทรงขอบเขินนานาจังแล้ว!

Winter

Eve

พันธุ์รัก

คล้าย

หัวใจ

เจ้ากญิง

น้ำแข็ง

TheLittleFinger เชิญ

SUKI กะว

Jamsai

Jamsai

โนราจัง

Jamsai

ภาคอ่อง

Jamsai

โนราจัง

Jamsai
LOVE
Series

Jamsai
จามสาย

Jamsai Love Series

Winter Eve ॥ພັນຮັກລະລາຍເກັ້ວໃຈເຈົ້າທັງນ້ຳ॥ເປັນ

TheLittleFinger เขียน

ສ່ວນລີ້ມືຖືຕາມພຣະພາບຄູ່ມືຖືລີ້ມືຖື ພ.ຕ. 2537

ເລີ່ມຕົວຢ້ານສາກລປະຈຳນັ້ນສື່ອ ISBN 978-616-06-2145-3

ກາພປະກອບ ວິດເກລຳ ຈົຣສູງປະເສົາສູງ (SUKI)

ກາພກາວົດນໍາຫ້າຍເລີ່ມ ສະຕິຄົນ ສරັພກິຈ (ແມວດາວ)

ຈັດພິມໂດຍ

Jamsai

ບຣີ້ໜ້າ ແຈ່ມໄສ ພັບລີ້ມືຖື ຈຳກັດ

285/33 ດານຈັກສິນທົງວຽງ ແຂວງບາງໜຸນຄື່ງ

ເຂົ້າບາງກອກນ້ອຍ ກຽງເທິງ 10700

ໂທຣັບພໍ 0-2840-4800 ໂທຣສາຣ 0-2840-4801

ອີເມວ editor@jamsai.com

ເວີບໄຊ໌ www.jamsai.com

ຈັດຈຳນ່າຍທົ່ວປະເທດໂດຍ

ບຣີ້ໜ້າ ອມຣິນທົ່ງ ບູ້ຝຶກ ເຫັນເຕອວ ຈຳກັດ

108 ໜູ້ທີ່ 2 ດານນບາງກວາຍ-ຈົນຄອນ

ຕຳບລມໜາສວັສດີ ຄຳເກອບບາງກວາຍ ຈ.ນນທບ່ຽນ 11130

ໂທຣັບພໍ 0-2423-9999 ໂທຣສາຣ 0-2449-9561-3

ເວີບໄຊ໌ www.naiin.com

ວາຄາ 179 ບາທ

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

ทักษะ

ว่ากันว่าตือเท่านั้นที่ครองโลก หลายคนเลิ่งใช้มุกนี้ในการเอาชนะใจคนที่ตัวเองชอบใช้ม้ายเอ่ย เช่นเดียวกับ 'ในที' พระเอกคนใหม่เรื่อง 'Winter Eve' แผนรักลับลายหัวใจเจ้าหญิงน้ำแข็ง' ของ TheLittleFinger ที่มายองนังนำมาฝากรเพื่อนๆ ในวันนี้เลยค่ะ ที่พยายามตือ 'อีฟ' เจ้าของฉายา 'เจ้าหญิงน้ำแข็ง' แบบทุ่มสุดตัว หวังว่าสักวันเจ้าตัวจะใจอ่อนบ้าง

แต่คุณเมื่อんงานนี้จะไม่หมู่เท่าไหร่ ก็แรม...อีฟซ่างเย็นชาเหลือเกิน ใจแข็งชนิดแกรนิตที่ว่าแน่นยังต้องแพ้ใจอีฟกันเลยที่เดียว นี่ขนาดเข้าใช้หั้งแผนการบากบูลูกตือที่น่ารักเป็นพิเศษนะ เจ้าหญิงน้ำแข็งยังไม่มีทีใจอ่อนให้เขาเลยลักษณะตืด

งานนี้ก็เลยมีเรื่องราววุ่นๆ ปวนๆ หวานปวดหัวตามมาให้ลุ้นอีกเพียบ อีฟจะขับไล่ลีสลงหนุ่มจอมตื้ออย่างในที่ได้อย่างไร หรือจะเป็นในที่ล่ำลายหัวใจของเจ้าหญิงน้ำแข็งได้ งานนี้จะชุลมุนวุ่นวายขนาดไหน พลิกหน้ากระดาษต่อไปแล้วร่วมลุ้นกันได้เลยค่า

ด้วยไมตรีจิต

สาวน้อยมายองนัง

สำนักพิมพ์แม่ise

รู้จัก นักเขียน

ส่งแฟดคุณพี่ 'เดย์กับเอว่า' จำนวนมาก่อนแล้วววว คราวนี้มาถึงคิวของแฟดคุณ้อง 'ไนท์กับอีฟ' กันบ้างนะยะ ^.^

แฟดเอวากับอีฟเนี่ย เราได้แนบคิดมาจากหูผู้สาวคนแรกของโลกอย่างที่บรรยายไว้ในบทนำเลยค่ะ คือตอนนั้นคิดว่าทำไม่คุณถึงรู้จักชื่อ 'อีฟ' มาจากกว่าชื่อ 'เอว่า' หั้งที่มันคือชื่อของคนคนเดียวกันนะ แล้วไอก็เดิมันก็ปีงปังต่อเนื่องชั้นมาจนเป็นสองสาวฝาแฟด ผู้แท็กตั่งกันอย่างที่เห็น จะว่าไปมันก็่านน้อยใจอย่างเอว่าจริงๆ ละเนอะ เกิดมาจากเซลล์เดียวกันแท้ๆ แต่ไฟแรงเดันไม่ดีไม่เด่นเท่าอีกคนไปได้ เพราะแบบนี้ถึงได้ยอมปล่อยให้ไนท์ช่วยแก้แค้น (?) แทนให้ล่ะมั้ง -.// แบบนี้รู้วิตอีฟจะวุ่นวายแค่ไหนกันต้องติดตามต่อแล้วล่ะ~

ป.ล. ขอบคุณกอง บ.ก. ที่ช่วยเรียบเรียงและจัดการสารพัดอย่างให้ในระหว่างที่ชีวิตเรายุ่งยากใช่เล่นด้วยนะค่ะ

FB : TheLittleFinger Koi

Twiter : TheLittleFinger (@LittlefingerKoi)

IG : littlefingerkoii

คุยกับ
น้ำหวาน

สวัสดีค่ะ SUKI นะคะ
ปกนี้ได้ลองวางแผนต่างๆ บ่นบก絮
จริงๆ รู้สึกว่าปัจจุบันหัดอีกเบอะเลย
จะพยายามต่อไปนะคะ

^^^^^

FACEBOOK : <https://www.facebook.com/suki.zweet.sm/>

TWITTER : <https://twitter.com/sukizweetsm>

บทนำ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในเวลาที่พระเจ้าสร้างโลก...

วันแรกพระเจ้าสร้างแสงสว่างให้เกิดขึ้นในโลก วันที่สองพระเจ้าสร้างผืนฟ้า วันที่สามพระเจ้าทรงแยกผืนดินและผืนน้ำออกจากกัน วันที่สี่พระเจ้าสร้างดวงดาวต่างๆ บนท้องฟ้า ทั้งพระจันทร์และพระอาทิตย์ เพื่อเพิ่มความสุขสดใส วันที่ห้าพระเจ้าสร้างสิ่งมีชีวิตให้เกิดขึ้นบนอากาศ และในน้ำ กำเนิดเป็นนกและปลาต่างๆ และในวันที่หกพระเจ้าสร้างสรรพสัตว์ให้เกิดบนแผ่นดิน

หลังจากสิ้นเวลาหกวันที่พระเจ้าสร้างโลกขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ พอกเพียง มีทั้งแผ่นดิน ผืนน้ำ สัตว์น้อยใหญ่ พระองค์ก็สร้างมนุษย์ผู้ชายขึ้นมา ก่อนจะสร้างมนุษย์ผู้หญิงโดยใช้กระดูกซี่โครงของฝ่ายชาย เพราะไม่อาจทนเห็นความแหยแห้งของมนุษย์ผู้ชายได้

'เอوا' หรือ 'อีฟ' จึงถือกำเนิดขึ้นมาให้กับมนุษย์เป็นเพื่อนกับอดัม หากเพียงพากเขาไม่ไปกินแอปเปิลต้องห้ามนั่น พระเจ้าคงไม่ลงโทษพากเขาให้มาบำบากเช่นนี้

หากพากเขาไม่ได้กินแอปเปิลซึ่งเป็น 'สิ่งต้องห้าม' อีฟคงไม่ต้อง

มาเพชริญกับการลงโทษ และมีชีวิตอยู่ต่อไปในสวนเอเดนได้อย่างมีความสุข
และ... ยื哥ฯ บทปฐมกาลในพระคัมภีร์ซึ่งเป็นที่มาของชื่อชั้นพวงนี้
กำลังทำให้ชั้นกลุ้ม น้ำตาตกใน ชีช้ำกะหลำปลี...

ถ้าวันนั้นฉันไม่เกิน 'สิงห์ต้องห้าม' ไปปลุก ลิงแลว้ายเยียงพระเจ้า
ลงให้ชักก็คงไม่เกิดขึ้นกับฉัน...

แต่จะไปโทษใครได้กันละ นอกจากฉันคนนี้เท่านั้น!

ไม่สิ... ต้องโทษยัยบ้านนั้นต่างหาก!

ยัยเอว!! เธอทำกับฉันแบบนี้ได้ยังไงกันเนี่ย

1

อีฟแห่งกุศลหวาน

'นั่นอีฟนี่นา'

'สวยงาม...'

'อือ สวยงามๆ อย่างกับราชินี ไม่愧เจ้าหญิง'

เขโอบ~ ฉันมักได้ยินถ้อยคำพากนี้จากบรรดาคนรอบข้างในโรงเรียน
เวลาที่เดินผ่าน หรือไม่ก็อาจได้ยินตามห้องถนน... ปอยจนชิน

แต่อย่า... อย่าได้ให้บรรดาปากทั้งหลายได้ยับต่อเชียว -_-^

'แต่อย่าไปยุ่งกับยัยนั้นดีกว่า'

'เอ่'

'ก็อีฟนะ... เริ่ด เชิด หยิ่งจะตาย!'

ใช่ลิ! อย่างกับเจ้าหญิงนั้นแข็งเลยล่ะ คนอย่างยัยนั่นได้แต่ชูร์สวย
อ่อนโยนต่อใครไปวันๆ เท่านั้นแหละ

นั่นแหละ... ฉันคงจะดีใจอยู่หากถ้าปะยะโดยคทั้งหลายแหล่จบอยู่
ลงแค่คำชม ไม่ต่อ davay คำค่าที่น่าเสียหายหิมะทับให้เซลล์เยื่อบุข้างแก้ม
แข็งตายกันไปให้หมด -_-^

ใช่! ฉันสวยมีเสน่ห์แบบเริ่ดเชิดหยิ่งจริง นั่นคือตัวฉันทุกอย่าง แต่
มันผิดตรงไหนที่ฉันเกิดมาไว้อารมณ์และหน้าตายเยี่ยงนี้ >> (-_-)

ไม่ว่าจะเวลาไหนก็เป็นแบบนี้ทั้งนั้นแหละ ฉันทำเป็นอยู่หน้าเดี่ยว
จริงๆ มันก็ไม่ใช่เป็นแบบนั้นหรอกนะ เพียงแต่ฉันรู้สึกว่าทำหน้า
แบบอื่นไม่ค่อยเป็น (แก้ตัวได้ต่างจากเดิมตรงไหน -_-;)

ฉันผิดตรงไหนที่กิดมาหน้าเฉยเมยเหมือนี้เกียจซุบกับใคร แต่ม
ต้องมาถูกตราชานา้ว่าเป็น 'ขัยสายเริดเชิดหึง' เยี่ยงเจ้าหนูงูน้ำแข็ง' นั่
ดูสิ ขนาดโกรธยังทำหน้าแบบเดิมอีกเช่นเคย เช่นละ -_-^

แม้ว่าฉันจะเป็นคนหน้าตาแพ้ที่ทำสำนึกระเป็นแค่ไม่กี่แบบ แต่ปาก
ยังหนักพุดไม่มาก เพราะว่าเกียจจะพูดให้มากเรื่อง (แต่ดันกัดเจ็บแทน เอื้ะ
นี่คุณหรือหมา) ยิ่งถ้าเป็นเรื่องคิดในใจล่ะก็ ฉันคิดเก่งนะจะบอกให้! โดย
เฉพาะเรื่องอาฆาตล้างแค้น ฉันถนัดนักแล หึๆ -_-+

เอ่อ... ภูมิใจจัง -_-;

ฉันมีพี่สาวอยู่คุณหนึ่งชื่อ 'เอوا' ชีวิตริงๆ แล้วฉันไม่ควรเรียก
ยัยนั้นว่า 'พี่' ด้วยซ้ำไป เพราะเอวากิดก่อนฉันแค่สิบนาทีกว่าๆ ตัวก็ใหญ่กว่า
ฉันแค่เกือบๆ ห้าเซนติเมตร

ฉันกับเอวานี่เป็นฝาแฝดกัน แต่เป็นฝาแฝดจากไข่คนละใบ ดังนั้น
หน้าตาของฉันกับเอวานี่ไม่เหมือนกันสักนิดรวมไปถึงบุคลิก อย่างเอวานี่
จะเป็นพวกสดใส ผอม雅วยชอยทรงวัยรุ่น นิสัยกึ่หัวๆ เพี้ยนๆ ต่างกับ
ฉันเกือบสิบปี多了ได้ -_-

เกือบๆ เที่ยง... ฉันเดินขึ้นไปบนห้องนอนตัวเอง คิดว่าจะลองซ้อม
ไวโอลินเพลงใหม่ดูหลังจากที่ฉันตั้งใจว่าจะลองหัดเล่นไวโอลินชี่งเป็น
เครื่องดนตรีชิ้นใหม่ที่ไม่ค่อยคุ้นเคยมากได้สักพัก

ปัง!

"-_-;"

แค่ฉันก้าวขาผ่านบันไดขึ้นไปถึงหน้าห้องก็ได้ยินเสียงประตูห้องตัวเอง
ถูกปิดลง พร้อมกับเงินเยียวยาเย็นทำหน้ามีพิรุธอยู่หน้าห้อง

"เออเข้าไปทำอะไร -_-"

"อะไร ใครเข้าห้องเชอ ตอนไหน ที่เห็น เมื่อไหร่ ไหนหลักฐาน =○=;;"

ยัยเอวานปีศาจเสียงแข็ง แต่ดูสีหน้าลี... ไม่มีลอกแลกเล่นนะ ดำเนินหลุกหลิกข้ายาทีขาวที่ แฉมตอนที่ถูกยังกับฉัน ยัยนั้นยังเอาอะไรบางอย่างซ่อนเข้าไปในเสื้อผ้าตัวเองอีกด้วยหาก

"ไม่มีหลักฐานก็อย่ามาปรักปำจันเด็ดขาด =3=;"

ยัยเอว่าทำหน้าเบ๊สเร็วๆ ใจตัวเองลงไปชั้นล่างในทันที แต่ฉันกลับได้กلينพิรุธแร้งแร้ง

แล้วแล้วก็จริงดังคาด! พอกเข้าไปในห้องนอนตัวเองฉันถึงได้รู้ว่า หนังสือสุดรักสุดหวงของฉันหายไป ทั้งๆ ที่ก่อนลงไปชั้นล่างฉันจำได้ว่า วางเรียงมันไว้อย่างดีบนชั้นหันนังสือแล้วแท้ๆ

ของทั้งห้องฉันยอมให้ยัยเอวารี้ได้ตามสบาย แต่กับหนังสือเล่มนั้นเล่มเดียว... นั่นเป็นสิ่งเดียวเท่านั้นที่ฉันยอมไม่ได้ เพราะมันคือหนังสือฝึกโน้ตบุ๊กเบื้องต้นที่ฉันอุดสarc์เก็บเงินค่าขนมซื้อมาเชียวนะ!!!

"แม่ค่ะ! เอาเขากองของหนูไป"

ในเมื่อฉันไปขอคืนของต้องไม่มีทางได้คืนแหงๆ ดังนั้นฉันเลยเดินไปฟังมองๆ เลย ใช่สิ พองแม่ ก็จะไม่มีปัญญาทำอะไรในน้านะ ยัยนั้นเกิดก่อนฉันแค่สี่นาทีกว่าๆ แต่ยังไก์เป็นพ่อญูดี ชิ~

อิกอย่าง... ฉันสู้เอวานเป็นที่เห็น ยัยนั้นหัวถึกอีกด้วยตาไป แม่ถึงได้จับส่งเรียนคิดประป้องกันตัวดังแต่เล็กยันโต -_-;

"หนูไม่ได้อาจะไรไปนี่ ทำไมอีฟชอบใบยาวายกไม้รู้"

เชือะ~ ดูเอหะ ขนาดแม่เป็นคนสาม ยัยเอวายังยืนยันปีศาจเสียงแข็ง ทั้งที่แม่เจนนี้ขอเรื่องมีความไม่เรียกอันดับหนึ่งแม่บ้านไทยจะตายไป

"-_-"

ยืม! ฉันกรอ ถึงหน้าจะดูเหมือนไม่กรอ แต่ฉันกรอจริงๆ นะ เชือหะ T_T

"เออๆ! เคอซ่อนวันไว้ในเสื้อ"

"เปล่าสักนิด -O-"

ດຸສີ! ຍັງຈະມາປົງເສືອກີ້ກີ້ ທັງໆ ທີ່ຂັ້ນແຂບເຫັນປົກທັນສື່ອແພລມອອກ
ມາຈາກໄຕ້ເລື່ອຄູ້ດີຍັນນິ້ນແລ້ວແຫ້ໆ ມັນສື່ອສຸດຮັກສຸດທວງຂອງຂັ້ນຈະເປັນອະໄວ
ນັ້ນເນື່ອ ດັກປົກເປັນຮອຍແມ້ແຕ່ນິດເດືອຍ ຍັ້ງເຂວາໄດ້ຕ້າຍສົມໃຈແນ່ງໆ ຂັ້ນຈະ
ສາບແໜ່ງ ເລັ່ນຄຸນໄສຍ ເສກທັນຄວາມ ລ້າຍຄາຖາ ລົງມາຍາໄສເຮັດ!

"ເຂວາ! ອ່ຍ່າມາແຂບແລຍ ໄນຮ່ອດຫວຽກ"

ຊັບ!

"ເຢ້ຍຍ!! ○○○;"

ຈັນເດີນຕຽງດີ່ງເຂົ້າໄປໜ້າຍເຂວາ ຕວັດມີອາກລ້ວງທັນສື່ອແສນຮັກອອກ
ມາຈາກເສື່ອສຸດ ແລ້ວສົ່ງຍື່ນຍື່ນຍະເຢືອກລັບໄປໃໝ່ ກ່ອນຈະຫັກລັບນາມອອງ
ທັນສື່ອໃນມື່ອແລ້ວແທບກົດຮ້ອງ

ກົດດັດ~ ຍັ້ງເຂວາ!! ເຮັດທຳປົກທັນສື່ອສຸດທີ່ຮັກຂອງຈັນໂລືປ່າມມີລື!!

TOT

"ເຂວາ ໄທນລຸກບອກວ່າໄມ້ໄດ້ເຂາຂອງນັ້ນຈຳປັບໄປ ~_+ "

ແມ່ພຸດພ້ອມຫວ້າເຮົາທີ່ໆ ໃນລຳຄອ ກ່ອນຫຍີບໄມ້ເຮົາວປະຈຳຕັ້ງທີ່
ໄມ້ຮູ້ເຂົາມາຈາກໄທ່ນອອກມາ ຕວັດໄນ້ຜ່ານອາກາສດັ່ງຂັ້ບໆ ເຕີ່ຍືມສ່າຍັງເຂວາ
ສູ່ລານປະຫວາງ

"ໂອຍຍຍ~ ກຳນົກນະແນ່!!"

ເສີຍງຍ້າເຂວາດັ່ງສົນ້ນັ້ນບ້ານ ດັ່ງນັ້ນຈັ້ນແລຍຕັດສິນໃຈເດີນເຈັ້ນຫ້ອນນອນ
ໜຍີບໄໄວໂລລິນຂອງຕັ້ງເອງກັບທັນສື່ອຝຶກໄວໂລລິນທີ່ເພີ່ມຍືດເຄີນມາໄດ້ໄປໜ້າມຸນ
ສົງບັບຊົມແກວໆ ສວນສາຫວະນະແທນ

ເຂົ້ອ... ພວກວ່າເຖິງໆ ແບບນີ້ຄົນຄົງໄມ້ເຍຂະນະ ~_-

ຈັນມາຄົງສວນສາຫວະນະກ່ອນຈະເປີດກະເປົ້າໃນນ້ອຍທີ່ຕິດມື່ອມາດ້ວຍ
ເຂາຜ້າອອກມາກາງບນໍ້ພື້ນຫຼັງ ທີ່ຕ້າວລົງນັ້ນ ໜຍີບໂນັດມາກາງ ແລະ ໜຍີບເຂາ
ໄວໂລລິນເຈັ້ນມາຊົມເປັນອ່າງດ້ອຍໄປ

ຈົງໆ ແລ້ວຈັນກົນເກີສງສາຮອາຍຸ່ຫຮອກນະ ແຕ່ຍັງໄງ້ຄົນພົດກົດກວດໃນ
ທຳໄທ້ ແມ່ວ່າແມ່ຈັນຈະເລັນແຮງໄປໜ່າຍໂຍກ໌ເຮັດ ແຕ່ຍັງເຂວາກົງຫັນຫາເຈື່ອງ
ໃຫ້ແມ່ໄສ້ໃໝ່ເຮົາວພິມາດອີກຈົນໄດ້ ທີ່ສຳຄັນ...ຢັ້ນນັ້ນບັງອາຈທຳປົກທັນສື່ອຝຶກໄປ

ตั้งสามมิล -_-^

ฉันกับเอวape็นฝาแฝดกัน แต่เราเป็นฝาแฝดที่เกิดจากไปคุณละใบ
ดังนั้นหน้าตาเราสองคนเลยไม่เหมือนกัน อย่างเช่น เอวามีผอมตรงสืออก
น้ำ้คาด แต่ฉันกลับมีผอมตรงสีดำสนิท ปลายม้วนเป็นลอนน้อยๆ ฉันตัว
เตี้ยกว่าเอวapeื่อก็ได้ แต่ฉันໄ้ได้น่ารักอย่างนั้น... เพราะฉันออกไปทางน่ารัก
(ชุมบังก์ได้) แต่ฉันໄ้ได้น่ารักอย่างนั้น... เพราะฉันออกไปทาง 'สวย'
ชะมากกว่า

ชมตัวเอง... ใครเตียง -_-+

ฉันอยู่น้อยกว่าเอวapeื่านที่สามสิบสี่วินาที แปลว่าฉันเป็นน้อง แต่
คุณนิสัย ใคร ก็ชอบทักฉันว่าจะเป็นพี่แทนเอวามากกว่า เพราะ
เอวะจะมีนิสัยเหมือนเด็กๆ ไปซะหมด แคมแม่ยังชอบให้ฉันเรียนดูตัว
เรียนทำขั้นนั้น หรืออะไรก็ได้ที่คุณเป็น 'กุหลาบตัวรี' ตามที่ฉันขอ แต่กับเอวะ...
แม่ชอบให้เรียนกีฬานะหรือศิลปะป้องกันตัวมากกว่า เพราะยังนั้นเป็นพวก
อีดีกึ่งนีน่า -...-

หลายครั้งที่ฉันถามแม่ว่าทำอะไรถึงໄ้ให้เอวารีบดูฉันบ้าง
แม่ก้มกຈะบอกว่ามันไม่เข้ากับนิสัยแบบฯ ของเอวารีบก็คงไม่รอดหรอก

ในทางกลับกัน หลายครั้งที่ฉันขอแม่เรียนกีฬานะหรือศิลปะป้องกันตัว
แม่ก้มกຈะบอกว่ามันไม่เข้ากับสภาพลักษณ์ไซไซของฉัน แหม~ พูดถูกใจ
อย่างแรง =.= ฉันเลยเลิกคิดเรื่องเรียนละไรแนๆ นั้นไปซะสนิทใจทันใด
หุๆ

ແນอนน่วง... บางครั้งบางคราวฉันก็รู้สึกอิจชาความสุดใจของยัยเอวะ
 เพราะอย่างน้อยยังนั่งก์สามารถแสดงสีหน้าแบบที่ฉันทำไม่เป็นได้ เอื้อ~
 เรื่องกลุ้มใจของฉันนี่มันเยหงะจนไม่ได้มีความปกติสักนิดเลยจริงๆ ให้
 ตายลิ!

"..."

ฉันเปิดโน๊ตบุ๊กที่แบดก่อนจะเริ่มเล่นไปตามตัวโน๊ต ช่วงนี้ฉันฝึก
ไวโอลินปอยจนเริ่มเล่นคล่องแล้วล่ะ ไม่ได้ชมตัวเองนะ อาจเป็นเพราะ
ฉันมีเข็มส์ในการเล่นดนตรีล่ะมั้ง

"โน... เดินเล่นในสวนอยู่ดีๆ ก็มีเพลงให้ฟังหรือ..."
เล่นเพลงตามทัยไปได้ไม่เท่าไหร่ก็มีพวงผู้ชายปากหมาย
เดินผ่านมาเช่น ไอ้แค่มาเดินผ่านไกลลๆ ก็ขยะแขยงจะตายอยู่แล้ว ดัน
มาหยุดชะงักนึก -_-^

ไอ้พากไม้มองแก่ต้าย อยากตายก่อนแก่!

"เอี้ย! สวยงาม"

"eko วะ สวยงามกับเจ้าหนูงึ่ง"

"สวยงามไม่กล้าเข้าไปทักเลย -_-;"

แล้ววูสิ มากันเป็น伙ยง ตัวก็ใหญ่โกร่ง กับจะเรื่องบกหลงบึง
-_-^ ไม่ใช่ว่าฉันเกลียดผู้ชายหน้าไม่หล่อจะ จริงๆ ฉันไม่สนใจผู้ชาย
หน้าไหนทั้งนั้นต่างหาก

เหตุผลง่ายๆ คือ 'รำคาญ' -_-+

"แกลลงทักสิ อาจมีลุ้น อยู่คนเดียวด้วยนะเพี้ย"

"ไม่เอาอ่ะ แกทักดิ สวยงาม ไม่กล้าทัก"

ผู้ชายพากนั้นยังคงพูดพิมพ์ดังระงกันต่อไป เสียงໄวโอลินฉัน
เพียงไปหมดแล้ว เพราะอารมณ์หงุดหงิดจุ่นมา

"ใสหัวไปไกลๆ ไป -_-"

"=_="

สุดท้ายฉันเลยตัดสินใจทำอะไรสักอย่าง คำพูดสั้นๆ ง่ายๆ ใจความ
ตรงประเด็นจึงหลุดออกจากปากของฉันไป และพอสิ้นคำพูด... ไอ้จะเรื่อง
หลงบึงทั้งฝูงก็ทำหน้าอึ้งที่งไปหลายวินาที อะไรของไอ้พากนี้อีกกละเนี่ย
ทำท่าเหมือนได้ยินด้วยแต่งานอย่างนั้นแหละ

"โน... คนสวย หน้าตาอโฉมจะสวย ทำไม่พูดเรื่องจะดี"

"นั่นสิ ถึงเข้าจะบอกว่าสวยงามแล้วเล่นตัวไม่ผิดก็เหอะ"

"-_-^"

แต่อย่างว่า... พากนี้ช่างตื้อจะตายไป ถึงจะสวยไม่สวยงามก็เหอะ
-_-^

"ไม่อยากเสวนา ไปไกลๆ -_-+"

"_=;"

ฉบับนี้เป็นแบบนี้แหละ... พูดไม่เก่งแต่จิกกัดเก่ง -_-; แต่เมื่อ
มีใบเรามีชั้นรังสีเย็นเยือกคุกรุ่นแผ่ออกร้าวกระหายได้อย่างง่ายดาย
เวลาได้ฤกษ์แพ้มันจะทำให้ฉันดูเหมือนผีอาจาดที่มาพร้อมพายุหิมะปลิว
ว่อนเป็นชาหลังเลย

"อ้าวเข้าย พูดดีๆ ด้วยไม่ชอบ"

"..."

"สงสัยอย่างมีปัญหามั้งเนี่ย"

"..."

"เมื่อกี้พากเราเก็บไปวิงไล์จับเด็กผู้หญิงคนนึงที่ริมทะเลสาบมา
เองนะ -_-^"

"แล้วมันเกี่ยวอะไร -_-"

"พระ...พากเรากำลังหุงหุงหินดีความมั่นคงน่าจะสิ"

"ใช่ๆ เรายังอยากรู้ด้วยความมั่นคงนี่อย -.-"

ทั้งที่หน้าเจื่อนๆ ของพากนั้นจะทำให้ฉันคิดว่าพากเขายอมล่าถอย
กันไปด้วยดีแล้วเชียวน แต่หนึ่งในบรรดาจรวดเขี้ยวนบกกลับเดินเข้ามานะ
อาณาเขตผืนผ้าของฉันพร้อมกับทำลายตัวเองที่นี่จนเส้นประสาทฉันแทบ
ขาดผึ้ง

"อยากรู้เรื่องหรือไง"

ฉันลุกขึ้นยืนช้าๆ ยกไวโอลินคันใหม่เอี่ยมขึ้นพอด้วยไม่ต้องบอก
เป็นภาษาคนให้พากฟังน้ำใจพ้อรู้ว่าฉันจะยกไวโอลินขึ้นมาทำอะไรไว ฉัน
คงไม่บ้ายืนเล่นให้พากมันฟังแน่ -_-^

ท่าทางงานนี้แม่คงเลิกซื้อไวโอลินคันใหม่ให้ฉันแน่ ตั้งแต่เริ่มฝึก
มาฉันทำไวโอลินพังไปสามคันแล้วนะ เพราะว่าเธอไปฟากปากชูให้พาก
ขึ้นหลีเนี่ย

"_-;"

และพอเห็นฉันทำท่าทางอ่ำนั้นบรรดาจรวดเขี้ยวนบกฯ เลยยืนนิ่ง
กว่าเดิม ก่อนจะหันไปชูบชิบกันnidหน่อย แต่ไม่รู้ว่างานนี้จะยอมแพ้ดีๆ

หรือว่าต้องเบิดศึก

"อย่าเอาไว้โอลินไปตีหัวใจเล่นสิครับอีฟ"

เมื่อนี่วางแผนมา ที่ไวโอลินของฉัน ก่อนจะตามมาด้วยเสียงนั่นทุม
นำฟังสะท้านทรวง นั่นมุจนอยากหันไปทำหน้าเลี่ยนใส่

...เสียงจริงอย่างกับเปิด ดันขอบเกิกเสียงอย่างกับเป็นพีกง สนธ์รัตน์

-_-

"สวัสดิคิรับนองอีฟ วันนี้ก็สวยงามอีกแล้วนะ -///-"

"-_-"

ไม่ใช่ครบที่ไหนเลย... nokจากอีดาหน้าแหลม หนึ่งในผู้ชายช่าง
ตีอีที่หน้าหนาและมีเกราะป้องกันรังสีร้ายกาจของฉันได้เป็นอย่างดี ทั้ง
จากคำพูดที่ได้ยิน ทางผิวนั้น รวมทั้งสายตา หมอนี่เป็นผู้ชายประเภท
ที่ฉันอยากผูกคอตายวันละหลายครั้งเวลาต้องโกรಮาราบเจอ -_-;

"มีอะไร นาย..."

"ฟะ...พิวส์ครับ >_<"

ไม่ใช่เรื่องว่างไวเพื่อการอื่นใดหรอกนะ เป็นเพราะฉันจำชื่อหมอนี่
ไม่ได้ต่างหาก จำได้แต่เรียกว่านายหน้าแหลมอีก จะเรียกออกมานั้นๆ
ก็รู้สึกเห็นใจนิดหน่อย

เห็นมั้ย ฉันยังมีเซลล์ความเป็นคนดีแฝงอยู่นะเนี่ย

"แล้วมาทำไง"

"อ้าว กะ...ก็มาช่วยนองอีฟไปครับ -_-;"

"ช่วยครัว"

"ช่วยนองอีฟไปครับ นายครวิน~"

"=_;"

พยายามพยายามบ้านแกลิ นายหน้าแหลม -_-^

"แหม~ ก็สวยงามนี้ คุณก็เลยถูกตามตื้อบ่ออย่า นี่สิครับ"

"-_-;"

ฉันไม่ได้ถามความเห็นนาย! ให้ตายเหอะ พังอีตานี่พูดกับฉันกี่ทีๆ
ก็อยากสำลักความเลี่ยนตาย

แล้วฉันไปสนใจกับดาวนี่ได้ยังไงนะเหรอ มันก็... หลังจากที่ฉันคุหันง
เกี่ยวกับนักไวโอลินจบ ฉันก็เกิดคลั่งอยากเรียนไวโอลินแทนเปียโน ก็เลย
ไปขอให้อีตานี่ที่เป็นรุ่นพี่เมื่อก่อนไวโอลินของชุมชนดิสกอนให้

นั่นแหล่ะ!! ความผิดเดย์ติดตัวข้านนน~ เพราะงั้นหมอนี่เลยฝ่า
คอยตามดีอีฉันไม่เลิกรา จนฉันตกเป็นข่าวกับนายหน้าแผลมนี่ด้วยว่ากีก
กัน -_-~ เยงชะราຍอີຍ!

"นายจะมาเล่นเป็นพระเอกหรือไง"

"เออ จะมาขัดօารມณ์พวกเราแบบรายก่อนเหรอ!"

"-_-;;"

พวกจะระเข้ขึ้นบกพยาภยามซู่กรรใช้กนายนายหน้าแผลม และดูท่าว่า
จะได้ผล... เพราะไอ้บ้านี้ดันดีแต่ปาก พอยิ้มพากนั้นจะเจาจริง นายหน้า
แผลมก็อยพรีดผ่านหน้าฉันห่างออกไปเป็นร้อยเมตร

"ผะ...ผะจะไปแจ้งตำรวจนะ ॥;"

กลับบ้านไปเลยไปอีบ้า -_-~ ช่วยได้มากเลยนะนั้น คำชูแบบนั้น
ฉันคิดเบongก็เป็นเพี้ย!

"มะ...ไม่ได้ชูนะ ผะจะเรียกตำรวจมาเจริญๆ ด้วย T_T"

"-_-"

ยังจะพยาภยามผลลัพธ์หน้าอกมาซู่จากหลังต้นไม้มือก เจาเหอะ อ่า่งน้อຍ
นายหน้าแผลมก็รู้ว่าในเวลาอุกเฉินแบบนี้ ยกเรื่องตำรวจนามซู่น่าจะเวริก
กว่าเจาตัวเองไปเป็นกระสอบทร้าย

แต่ดูท่าว่าແຜນข่มซู่ของนายหน้าแผลมจะไม่เวริกนัก เพราะไอ้พวก
ຈະເຂົ້າລັບຍືນອ້າປາກຫວາງເກັນອຍ่างສຸກສນາປະດູຈຳລັງຫຼຸດຕາແທນ
"หนึง"

"-_-"

ดังนั้น...ฉันเลยจัดໄມ້ເດີດ...

"ສອງ"

ເປີຍະ! ເປີຍະ!

เคร້ອງຫຼອດໄພຟ້າໃນມີฉันສົ່ງປະກາຍໄພເປີຍະฯ ອ່າງພຣົມ

ทำงานถ้าหากว่าได้นับถึงสาม

"จะ... ผู้จะเรียกต่อจากเจิงฯ นะ"

บรรยายศาสตร์รอบข้างเริ่มเงียบลง มีแต่เสียงจี๊หือเรื่องและเสียงตะโกนซู่อีกด้วยของนายหน้าแหลมที่เอตัวหลบอยู่หลังต้นไม้โดยไม่มีมองเหตุการณ์อะไรทั้งนั้น

"..."

ไอพากจะเข้าเริ่มมองหน้ากันไปมา

"สระ..."

"ผู้จะโทรแล้วน้า >O<~"

"ไปแล้วๆ พากเราไม่ยุ่งด้วยกิ"ได้"

สุดท้าย... ก่อนที่ฉันจะนับถึงสาม ไอพากจะเข้าถึงกันนึ่งพากันขินยอมถอยไปแต่โดยดี พร้อมกับเสียงตะโกนซู่เจ้าของนายหน้าแหลม "เอ่า ปลอดภัยแล้วครับน้องอีฟ"

"-_-;"

และพอไอพากนั้นสลายตัวไปหมด นายหน้าแหลมกี้ยืนหน้าอกมาพร้อมกับเดินปัดแข็งปัดขาอกมาจากที่ซ่อนอย่างภาควุฒิราวกับว่าเพิ่งไปสู้แบบหมาหม้ายงี้ยังจัง

"น้องอีฟจะไม่พูดอะไรกับผู้ชายหนุ่มอย่างหรือ อย่างเช่น... 'ขอบคุณ' อะไรทำนองนี้ -_-;"

"จำเป็นด้วยหรือ -_-"

"ง่า..."

อ้อว่า อะไรของหนอนี่ พอกันนพุตกรรมทำหน้ารับไม่ได้ ฉันช่วยด้วยฉันเองทั้งนั้นแหละ ขอบใจที่แวงมาหลบหลังต้นไม้หนะ -_-

"มะ... ไม่ใช่แบบนี้อ่ะ"

"เรื่องมากซะมั้ด..."

"T_T"

และแล้วหมอนีกี้เงียบไปทันทีและทำหน้าเหมือนอย่างให้ใจจะขาด ก่อนฉันจะเดินจากไปทันใด

ເຊື່ອຂ! ພວກຜູ້ໜ້າຍນີ້ນໍາຮໍາຄານູ່ຂະມັດ -_-^

(ຕິດຕາມອ່ານຕໍ່ອີໍໃນອັບປັບເຕີມ)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621453.html>